

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P. S. P. S. i M. M.**

skazanych z art. 279 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 15 października 2020 r.,

wniosek obrońców skarżących o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosek nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 lutego 2020 r. zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 grudnia 2018 r. kasacje wnieśli m.in. obrońcy skarżących: P. S., P. S. i M. M., w których zawarli wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia (k. 3 i 11 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioski obrońców skarżących nie zasługują na uwzględnienie.

Przypomnieć należy, że samo wniesienie kasacji nie wzrusza prawomocności orzeczenia i nie wstrzymuje jego wykonania, gdyż zgodnie z art. 9 § 1 i 2 k.k.w., postępowanie wykonawcze wszczyna się niezwłocznie po uprawomocnieniu orzeczenia. Stąd wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku – w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. – może nastąpić tylko wtedy, gdy przemawiają za tym okoliczności o charakterze wyjątkowym. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że jest to uzasadnione zwłaszcza wówczas, gdy

przemawiają za tym ranga i wysoki stopień prawdopodobieństwa zasadności wskazanych w kasacji zarzutowi towarzyszących im okoliczności (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 marca 1996 r., V KKN 11/96; z 30 września 1997 r., II KKN 329/97; z 25 marca 1998 r., II KKN 461/97). Z drugiej zaś strony, uwzględnienie wniosku złożonego w trybie art. 532 k.p.k., jest możliwe, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie, czy wykonywanie, w stosunku do skazanego orzeczonej kary, będzie rodzić dla niego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

W świetle powyższego Sąd Najwyższy stwierdził, iż złożone w niniejszej sprawie wnioski o zastosowanie instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. albo nie zawierają tak doniosłych (o nadzwyczajnym charakterze) okoliczności, które jednoznacznie przemawiałyby za ich uwzględnieniem, albo – jak w przypadku wniosku obrońcy skazanych P. S. i P. S. – nie zawiera on żadnego uzasadnienia, co czyni go nieskutecznym.

Zauważyć należy, że obrońca M. M. wniosek w tym przedmiocie uzasadnił „oczywiście niesprawiedliwym” skazaniem, „wagą i skalą” zarzutów kasacyjnych oraz długotrwałą procedurą kasacyjną, skutkującą możliwością wprowadzenia do wykonania wymierzonej skazanemu kary 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności i tym samym izolacji „na znaczny okres czasu”. Przytoczone okoliczności nie należą jednak – jak wskazano wyżej – do podstaw uzasadniających nadzwyczajne wstrzymanie wykonania wyroku. Nie mają one na tyle doniosłego charakteru, by samoistnie dowodzić potrzeby zastosowania wobec skazanego, przepisu art. 532 § 1 k.p.k. Stanowią bowiem jedynie wyraz subiektywnego przekonania obrońcy, co do niesłusznego skazania M. M. , czasu trwania postępowania kasacyjnego oraz obawy o wprowadzenie do wykonania wymierzonej skazanemu kary 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Niekorzystne następstwa wykonania kary pozbawienia wolności są normalnymi dolegliwościami związanymi z wykonaniem kary izolacyjnej. Również wstępny ogląd zarzutów kasacyjnych, nie prowadzi do wniosku, że uchylenie zaskarżonego wyroku jawi się, jako rozstrzygnięcie najbardziej prawdopodobne (dla porządku warto wspomnieć, że prokurator ocenił kasację, jako oczywiście bezzasadne).

Nie przesądzając jednak ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.